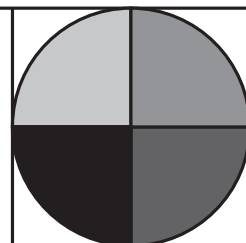




ROSANA ANTOLÍ

01.07.16 / 11.09.16

CAT



QUAN LES
LÍNIES SÓN
TEMPS

CAT/ Moviment circular, retorn al principi, acció i repetició. I tornar a començar. Rosana Antolí treballa amb dibuix, instal·lació, vídeo i acció des d'un punt de vista coreogràfic. L'espai passa a ser gest, el gest ens acompanya i el moment esdevé una permanent continuació. Rosana Antolí s'aproxima al moviment de cossos buscant aquell segon abans que tot caigui, intentant un impossible des d'una proximitat empàtica, des d'un compartir a flor de pell. Un gest des de la confiança, un moviment des de la seva història. Un espai per a un temps múltiple, un contacte, un diàleg i una coreografia.

La darrera exposició del cicle *Quan les línies són temps* proposa el treball de Rosana Antolí com a possibilitat en la qual moure's sota unes normes que cal aprendre i desaprendre constantment. La fisicalitat de l'espai és un element més del temps de visita i del propi temps de l'exposició. Un gest desmuntat ocupa l'espai, una invitació al moviment l'acompanya.

En treballs anteriors, Antolí s'ha aproximat a gestos del carrer vistos des d'una consciència de classe i, també, a gestos amb càrrega històrica dins de l'art: treballar amb persones sense feina per entendre, a través del moviment, el significat d'un lloc; treballar amb gestos històrics per reprendre'ls críticament i, al mateix temps, per fer-los propis. El procés de Rosana Antolí incorpora elements emocionals, risc i opcions d'escapada, combinant maneres de fer que proposen acceptar el desig per investigar amb estratègies d'intervenció artística. El contacte i la fugida del llenguatge porten cap a altres maneres de concebre realitats.

Antolí treballa a partir del desig, a partir de maneres de fer que l'han portat anteriorment a aproximar-se a una mirada carregada d'emocions encara no descrites, a possibilitats múltiples que cal investigar i sentir. Rosana Antolí genera un discurs en què el vocabulari es va formant a partir de moviments, d'anades i tornades, de preguntes que encara no tenen gramàtica, saltant entre formats per trobar possibilitats d'investigació, possibilitats per descobrir qui som, com som, què desitgem. La possibilitat de viure, de ser conscients del present en un present complex en què les emocions són un camp de batalla personal que cal investigar sense límits. Un present que és també una combinació de moments anteriors i de possibilitats futures encara per definir i a les nostres mans.

I el gest, un gest que es troba en el dibuix, en l'escultura i en la imatge en moviment. El gest es troba en la mecànica i en la idea, en el diàleg i en la possibilitat d'acció. Un gest que ocupa un espai expositiu. Una sala d'exposicions que és també una sèrie de codis apresos sobre què podem fer i què no podem fer, sobre com ens hem de moure i quin ha de ser el nostre comportament. Podem reaccionar d'altres maneres? Podem visitar les exposicions des d'una proximitat física? Podem donar-hi resposta? Quin tipus de resposta? Quin temps per a les respostes? I podrem després seguir dialogant? Podrem seguir sentint?

Rosana Antolí treballa creant marcs emocionals en els quals no es busca una estabilitat sinó que s'aposta per una distancia curta. Les referències són sempre múltiples, però el contacte és voluntàriament empàtic.

L'exposició de Rosana Antolí està en marxa, els gestos circulars generen onades i també les persones que visiten l'exposició es troben amb un context immersiu i de desig pel diàleg. Com en un ball, Rosana Antolí vol convidar el públic a ser la seva parella de ball. I és per aquest motiu que la Fundació Joan Miró estableix un sistema de "reserva d'espais d'acció" en què totes aquelles persones que ho vulguin podran reservar un temps per traduir i donar una resposta in situ davant i dins de l'obra de Rosana Antolí, tot analitzant la fina distància entre la performativitat i la performance, entre l'espontaneïtat i l'element coreogràfic, entre la consciència i la caiguda lliure.

Una possibilitat de resposta latent i constant en l'exposició, una possibilitat de diàleg a través de diferents moments entrelaçats. Rosana Antolí ocupa l'espai a través de traces del seu gest, juga amb les dimensions i desmunta un traç en diferents materials, formats i maneres de fer. I s'obre al fet que tot segueixi, que el moviment circular sigui perenne, es mantingui, continuï en marxa, també passada la visita a l'exposició. Res no s'atura, tampoc la mirada ni el contacte, tampoc les emocions i la construcció de mons.

Martí Manen

Podem fer la vostra "reserva d'espais d'acció"
al web: www.fmirobcn.org

Fundació Joan Miró

* J... Barcelona



Amb la col·laboració de:

Sabadell
Fundació

Amb el suport de:

el Periódico

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470
info@fmirobcn.org

www.fmirobcn.org

